

Изх. № 16/ 19.08.2019 г.

**ДО МИНИСТЪР–ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-Н БОЙКО БОРИСОВ**

СТАНОВИЩЕ

на
ФОНДАЦИЯ ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО
ИНФОРМАЦИЯ

ОТНОСНО

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на класифицираната информация

Уважаеми господин Борисов,

На 22 юли 2019 г. бе публикуван на Портала за обществени консултации проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ). Според мотивите, проектът цели усъвършенстване на нормативната уредба в областта на защитата на класифицираната информация и запълване на съществуващите празноти, като една от конкретните цели е избягването на т.нар. „надкласифициране“.

Програма Достъп до Информация работи в продължение на повече от 23 години на национално и международно ниво за способстване упражняването на правото на достъп до обществена информация, включително чрез законодателство, гарантиращо това право и баланс с ограниченията му, съобразен с принципите, заложен в Конституцията. В рамките на дейността ни сме предоставили над 70 становища по проекти за нормативни актове. Осъществявали сме обучителна дейност по приложението на ЗЗКИ, на Закона за достъп до обществена информация и на Закона за защита на личните данни, организирали сме и сме участвали в публични форуми, издавали сме множество публикации по темата и сме сътрудничили в редица

международни издания в тази област. Правният ни екип е осъществявал процесуална защита във връзка с правото на достъп до информация, на защитата на личните данни и на защитата на класифицираната информация в производства пред административните съдилища, Комисията за защита на личните данни, Върховния административен съд и Европейския съд по правата на човека.

През 2002 г. Програма Достъп до Информация взе активно участие в обществените обсъждания преди и след внасянето на проекта на ЗЗКИ в Народното събрание. Редакцията на различни разпоредби от ЗЗКИ със съществено значение за конституционосъобразния баланс между правото на достъп до информация и защитата на националната сигурност бе възприета вследствие от представените от ПДИ предложения и коментари. Някои от последващите изменения и допълнения в ЗЗКИ бяха повлияни от публичните позиции, становища и доклади на ПДИ и адресираха проблеми, които сме извели вследствие на съдебните дела и на постоянното наблюдение на законодателството и практиките, свързани с правото на достъп до информация и свързаните с него теми.

I. История на законодателната уредба на защитата на класифицираната информация

През времето на тоталитарния режим преди 1989 г. държавната тайна бе уредена чрез правила, които самите бяха обявени за държавна тайна и не бяха публично достъпни.¹ В този период конспиративността на дейността на службите за сигурност, обслужващи политиката на управляващата комунистическа партия, бе един от стожерите на нехуманното и недемократично управление. През 1990 г. бе приет от Народното събрание и обнародван за първи път Списък на фактите, сведенията и предметите, съставляващи държавна тайна на Република България. С Конституцията от 1991 г. държавната тайна бе предвидена като допустимо ограничение на правото на гражданите на информация от държавни органи и учреждения (чл.41, ал.2). В Решение № 7 от 4 юни 1996 г. по к.д. № 1/1996 г. Конституционният съд прие, че:

¹ Процедурата по защитата на държавната тайна по това време е уредена с Правилника за организацията на работата по опазването на държавната тайна в НРБ, приет с Постановление № 30 на МС от 1980г. Документът е декласифициран от Министерския съвет през 2004 г. след заведено от ПДИ дело по ЗДОИ, приключило на първа инстанция с Решение № 10640/25.11.2003 г. по адм.д № 9898/2002 на ВАС, V о. Вж. описание на делото на интернет адрес: http://www.aip-bg.org/documents/delo_ms.htm

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

„Сред изброените в чл. 41, ал. 1, изр. 2 основания обозначеното със съображения за национална сигурност е в най-голяма степен нуждаещо се от законова регламентация, тъй като се отнася до информация, която поначало се подлага на класификация, така че е възможно нейното предварително определяне като "информационен масив", който включва конкретни факти и обстоятелства.“

По този начин Конституционният съд изведе необходимостта от законодателна уредба на материята, свързана със защитата на информация в интерес на националната сигурност.

Законът за защита на класифицираната информация бе приет през 2002 г. в отговор на изведената от Конституционния съд необходимост от законодателна уредба, от една страна, и изискванията с оглед присъединяването към НАТО, от друга. Със закона се промени режимът на защита на държавната и служебна тайна чрез въвеждане на ясни критерии за обявяването ѝ за такава. На първо място в закона бяха изброени защитените интереси (чл.25 за държавната тайна и чл.26 за служебната тайна). На следващо място те бяха детайлизирани в категории в списък приложение, по отношение на държавната тайна, и в отделни списъци за организационните единици, по отношение на служебната тайна. На трето място бе предвидено да бъде класифицирана информация като държавна или служебна тайна само след конкретна преценка от страна на компетентното длъжностно лице за вреда или опасност от вреда спрямо защитените интереси в случай на предоставяне или разгласяване на информацията. В съответствие с тази преценка за вреда се определя от служителя и нивото на защита на съответната информация. Защитата на класифицираната информация е за определен от закона срок, който може да се удължава само по изключение и с разрешение на Държавната комисия по сигурност на информацията (ДКСИ). След изтичането на сроковете за защита, информацията става общодостъпна по реда на Закона за достъп до обществена информация. Законността на маркирането с гриф за сигурност пък подлежи на контрол от страна на административните съдилища по реда на ЗДОИ (чл.41, ал.3 и 4).

Всички изброени съществени елементи на защитата на държавната и служебна тайна имат за основна цел ефективната защита на тези категории информация, от една страна, и адекватната защита и точния баланс с гарантираното от Конституцията право на достъп до обществена информация, от друга. В демократичното общество, защитата на информация, свързана с националната сигурност, конституционнозащитения ред,

външната политика и отбраната и други защитени интереси следва да бъде прилагана и тълкувана като изключение от принципа за прозрачност.

През предходните 17 години административните съдилища и Върховния административен съд (ВАС) дадоха задължително тълкуване и указания за прилагането на ЗЗКИ. Такива указания даде и ДКСИ, която положи значителни усилия за създаването на ефективна система за защита на класифицираната информация. В практиката както на ВАС, така и на ДКСИ бе предприето тълкуване и мерки, насочени към ограничаване и препятстване на тенденциите към „надкласифициране“ или „свръхкласифициране“ на информация.

II. Общи бележки към ЗИД на ЗЗКИ

От изложените мотиви към проекта на ЗИД на ЗЗКИ става ясно, че основна цел е усъвършенстването на някои аспекти на защитата на класифицираната информация като персоналната и криптографската сигурност.

В същото време, в проекта на ЗИД на ЗЗКИ се съдържат предложения за увеличаване на срока за защита на служебната тайна, създаване на възможност за утрояване на сроковете за защита на държавна или служебна тайна, на възможност за създаване на подзаконова уредба по отношение на някои категории класифицирана информация, включително по отношение на унищожаването ѝ, и на класифициране на информация, която попада извън категориите на защитата на ЗЗКИ (т.нар. „сбор от документи“).

По отношение на тези предложения не са изложени нито мотиви, нито оценка на въздействието, нито преценка дали предложените мерки са пропорционални на преследваните цели. Съответно, не става ясно нито какви са причините, които налагат приемането им, нито какви са целите, които се поставят, нито какви са финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, нито какви са очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива. По този начин се нарушени са чл. 19 и чл. 28 от Закона за нормативните актове (ЗНА).

Следва да се отбележи, че доколкото изменението и допълнението на разпоредбите от ЗЗКИ с посоченото съдържание засяга конституционногарантираното право на достъп до обществена информация, е абсолютно необходимо да бъдат изложени детайлни и убедителни доводи за належащата обществена необходимост от

тях. При всяко изменение на ЗЗКИ следва да се държи сметка за следните принципи, които са заложиени в Конституцията:

- Допустимо е единствено класифицирането на информация, чието предоставяне/ оповестяване би довело до вреди за защитените интереси;
- Сроковете за защита на класифицираната информация следва да съответстват на оценката за вреда или опасност от вреда за защитените интереси;
- Отклонение от предвидените в закона срокове за защита на класифицирана информация е допустимо само по изключение и при ефективен контрол;
- Унищожаване на класифицирана информация е допустимо само след като тя първо е станала общодостъпна по реда на ЗДОИ.

В предложениия проект на ЗИД на ЗЗКИ изцяло липсват мотиви и оценка на въздействието по отношение на § 11 от законопроекта, предвиждащ нова ал. 7 в чл. 33 от ЗЗКИ и по отношение § 12 от законопроекта, предвиждащ изменения в чл. 34 от ЗЗКИ.

По отношение на предложеното в § 12, т. 1 (предложен чл. 34, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ) удължаване на срока за защита на служебната тайна от 6 месеца на 2 години без никакви конкретни примери в мотивите се твърди бланкетно, че „практиката показва, че краткият, шестмесечен жизнен цикъл на служебната тайна се оказва недостатъчен“. Не става ясно защо и в кои случаи е недостатъчен. По отношение на предложеното въвеждане на възможност за допълнително (до два пъти) удължаване на сроковете на защита на класифицираната информация (пар. 12, т. 2, 3 и 4) в мотивите бегло се споменава, че то ще се извършва „с решение на ДКСИ, когато националните интереси налагат това“. И за двете предложения за изменения липсва оценка на въздействието, защото не е изследвано съотношението между формулираните цели и очакваните резултати. Нещо повече, *нарушен е общият принцип на пропорционалност*, защото липсва преценка на това как предлаганите мерки биха постигнали заложените цели.

Следва да се отбележи, че в демократичните държави на законодателно ниво се съдържа ясна забрана да бъде класифицирана информация, която разкрива злоупотреби, корупция, случаи на нарушаване на основни права на човека и др. Такава

уредба липсва в ЗЗКИ. Следва да бъде допълнен проектът на ЗИД на ЗЗКИ с предложение за такава разпоредба.

III. Конкретни бележки

1. По отношение на предложението за изменение и допълнение на чл.30, ал.3 от ЗЗКИ (§ 10 от проекта на ЗИД на ЗЗКИ)

В проекта на ЗИД е ЗЗКИ се предвижда изменение и допълнение на чл.30, ал.3 от ЗЗКИ, според която разпоредба на сбор от документи се поставя гриф за сигурност, съответен на най-високото ниво на класификация на материал или документ от този сбор. На пръв поглед предложението за изменение е чисто редакционно, като изразът „се поставя гриф за сигурност“ се заменя с изрече „се поставя ниво на класификация“. В действителност изменението е сериозно в съдържателно отношение и ограничава по недопустим начин правото на достъп до обществена информация. Това е така, тъй като според приетото тълкуване на чл.30, ал.3 от ЗЗКИ в настоящата му редакция поставянето на гриф за сигурност се възприема като обозначение, че в сбора от документи се съдържа конкретен документ, съдържащ информация с високо ниво на класификация. Нещо повече, в практиката на ДКСИ бяха издадени указания по отношение на съдържащата се в съдебните дела информация, в които се препоръчва да обособяват документите, които не съдържат класифицирана информация, в явна папка, за разлика от обозначената с гриф за сигурност папка, в която да се обособят класифицираните документи². При новата редакция се предлага информация и документи, достъпът до които е свободен и не попадат под защитата на предвидена в закона тайна, да бъдат третираны като държавна или служебна тайна. По този начин биха се изключили от достъп документи и информация, които не подлежат на защита, в нарушение на изискването за стеснително прилагане на ограниченията на правото на информация, изведено в РКС № 7/1996 г. Отделен е въпросът, че ниво на класификация няма как да се „поставя“, а се поставя „грифът“, който обозначава

² Вж. Задължителни указания на ДКСИ, приети с Решение № 209-I от 23.11.2004 г. изм. с Решение № 68-I/25.10.2011 г., достъпни на интернет адрес: <http://www.dksi.bg/NR/rdonlyres/42157BC1-722F-4D3E-A1CD-26A5036ECDA0/0/9UkazanieSledstvenidela.pdf>

нивото на класификация. Следователно и от правнотехническа гледна точка предложението е неиздържано.

Предложение: Да отпадне изцяло предложението за изменение и допълнение на чл.30, ал.3 от ЗЗКИ.

2. По отношение на предложението за изменение и допълнение на чл.34, ал. 2 и 3 от ЗЗКИ (§ 12 от проекта на ЗИД на ЗЗКИ)

В проекта на ЗИД е ЗЗКИ се предвижда изменение и допълнение на чл.34, ал.2 и 3 от ЗЗКИ, с което се въвежда възможност за повторно удължаване на срока за защита на класифицираната информация. Предложението е напълно необосновано и неприемливо. В сегашния текст на ЗЗКИ още от 2002 г. е допусната възможност само по изключение да бъде удължаван срокът на защита на класифицирана информация, и то с разрешение на ДКСИ. В основата на тази редакция на закона е разбирането, че с течение на времето опасността от увреждане на защитените интереси намалява, поради което с нейното отминаване правото на гражданите на достъп до обществена информация надделява. Сроковете за защита за законодателно уредени в чл.34, ал.1 от ЗЗКИ, като съответно законодателят ги е определил като 5, 15 и 30 години за защитата на държавна тайна в зависимост от нивото на защита, и като 6 месеца в случаите на служебна тайна. Определените в закона срокове са гаранция от страна на законодателната власт, че органите на изпълнителната власт, които прилагат закона и в частност създават класифицирана информация, няма да злоупотребят с властта си да ограничават достъпа до информация, от която гражданите могат да си съставят мнение за дейността им и вземаните управленски решения. Те са и гаранция, че държавната тайна няма да бъде защитавана „вечно“, както беше преди приемането на ЗЗКИ, тъй като в едно демократично общество правото на достъп до обществена информация винаги трябва да надделява над тайните, свързани с управлението на държавата, което изключва възможността дадена информация никога да не е в обхвата на правото на достъп.

С настоящия проект на ЗИД на ЗЗКИ се предлага за първи път да се въведе възможност за „утрояване“ на сроковете за защита. Липсва каквато и да е

фактическа обосновка за необходимостта от такава защита. От друга страна, при защита на информация с ниво на защита „строго секретно“, първоначалният срок от 30 г. ще може да се удължава още два пъти с по толкова, т.е. общият срок на защитата на дадена информация да стане 90 г. Този срок е по-дълъг от обичайната продължителност на човешкия живот. По този начин ще се натрупа тайна, която би обхванала няколко човешки поколения и множество мандати на сменящата се политическа власт – над 20 парламенти и правителства. Това означава през този период гражданите да не могат да си съставят критична оценка на управлението и качеството на вземаните решения и политики, и да не могат да упражнят ефективно правото си на информиран избор, което е недопустимо ограничение на демокрацията и основните права.

От друга страна без никаква разумна причина и обосновка се предоставя „картбланш“ на конкретно длъжностно лице в администрацията да преценява опасността от вреда спрямо информация, за която дори няма представа какво е било първоначалното съображение да бъде определена като класифицирана. Това е така, тъй като след 15 (за ниво „секретно“) или 30 години (за ниво „строго секретно“) изпълняващото дадена длъжност лице е много вероятно да няма никаква възможност да се запознае със съображенията дадена информация да е класифицирана в миналото. Това е така, още повече, че в закона липсва изискване за излагане на изрични мотиви за съображенията да бъде класифицирана дадена информация като държавна или служебна тайна. Предоставянето на власт когато даден служител, най-често заемащ политическа длъжност, се присети, да удължава срока на защита на дадена информация, представляван неоправдано и недопустимо вмешателство в правото на достъп до обществена информация и свързания с него принцип за информиран избор.³

Недоумение буди и желанието на вносителя да създаде възможност за разпространение на държавната тайна в миналото – по отношение на целия период на тоталитарно управление. Не става ясно кои факти и обстоятелства от този период се приема за необходимо да бъдат скрити от обществото и младото поколение.

Предложение: Да отпадне изцяло предложението за изменение и допълнение на чл.34, ал.2 и 3 от ЗЗКИ.

³ Вж. РКС № 4 от 26 март 2012 г. по к.д. 14/2011 г.

3. По отношение на предложението за нова ал. 7 в чл. 33 от ЗЗКИ (§ 11 от проекта на ЗИД на ЗЗКИ)

С тази разпоредба се предлага редът за регистриране, движение, съхраняване, използване и унищожаване на дела, свързани с оперативната и/или оперативно-издирвателната дейност на службите за сигурност и службите за обществен ред да се определя от ръководителя на съответната служба. Иначе казано, всички решения и контролът върху оперативната информация в тези служби остава единствено в техните ръце. Въвеждането на делегация за уреждане на процедурата по унищожаване на тази категория класифицирана информация нарушава принципа, според който ограничаването на гарантирано с Конституцията право може да става само със закон. Това е така, тъй като чрез унищожаването на информация се препятства възможността гражданите да упражнят правото си на достъп до нея. Според чл.34, ал.3 от ЗЗКИ след изтичане на сроковете за защита нивото на класификация се премахва и гражданите имат право на достъп по реда на ЗДОИ. Делегирането на уредбата относно унищожаването на част от класифицираната информация към изпълнителната власт предоставя възможност за заобикаляне на посочената законова разпоредба, в нарушение на създадения от законодателя и съответен на Конституцията баланс.

От предложената разпоредба се поражда риск оперативна информация в случаи от висок обществен интерес на разследвания за корупция или злоупотреба с власт, засягащи самите органи на МВР и службите за обществен ред, след приключване на оперативната дейност и изтичане на сроковете за защита на информацията, да не излиза никога от тези служби. Създават се очевидни рискове от подкопаване на възможностите за външен контрол върху тези служби, включително от страна на съдебната или законодателната власт, както и за използването на информацията, след изтичането на сроковете за защита, за целите на обществения дебат, за изследователски или научни цели.

Предложение: В текста на предложената нова ал. 7 в чл. 33 от ЗЗКИ да бъде премахната думата „унищожаване“, за да бъде предоставена възможност за достъпа до тази информация след изтичане на сроковете за защита.

4. Увеличаването на срока за защита на служебната тайна – предложение за изменение и допълнение на чл. 34, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ (§ 12, т. 1 от проекта на ЗИД на ЗЗКИ)

С изменение и допълнение на чл.34, ал.1, т.4 от ЗЗКИ е предложено удължаване на срока на защита на информация, класифицирана като служебна тайна – от шест месеца на две години. Липсват конкретни мотиви за това предложение.

В първоначалната редакция на ЗЗКИ срокът за защита на такава информация действително е определен като две години. През 2007 г. с изменение и допълнение на ЗЗКИ е съкратен на шест месеца (ДВ бр. 95 и 2007 г.). Оттогава досега са изготвени и публикувани единадесет доклада за състоянието на администрацията, неделима част от които е състоянието по отношение на прилагането на ЗДОИ. В тези доклади е посочена и статистиката на отказите по ЗДОИ, както и други проблеми в тази връзка, като се включва и проблематиката относно класифицираната информация и в частност – относно служебната тайна. В нито един от докладите не е констатиран проблем с прилагането на защитата на служебната тайна и не е изведена необходимост от законодателна промяна в това отношение. Следователно предлаганата законодателна промяна е изцяло неоснована на анализ и оценка на въздействието и е резултат единствено от културата на секретност.

Отделно от това следва да се отчете спецификата на понятието „служебна тайна“. Поначало то не е определено по съдържание в законодателството. В чл.26, ал.1 от ЗЗКИ се посочва, че това е информация, която следва да бъде защитена в случаи на неблагоприятно отразяване на държавен или друг правнозащитен интерес. Според чл.26, ал.2 от ЗЗКИ категориите информация, подлежаща на класифициране като служебна тайна, се регламентират в отделните закони. Поради посоченото естество на понятието „служебна тайна“ се констатира разнообразна практика по прилагането му , още повече, че всеки държавен орган (организационна единица) сам за себе си (за сферата на своята дейност) определя списъка с категории информация, които могат да бъдат класифицирани като служебна тайна (чл. 26, ал. 3 от ЗЗКИ). Липсата на ясно

ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ

определение служебната тайна, както и децентрализираното вземане на решение кои категории информация спадат към нея често водят до големи разлики в практиката по прилагането ѝ. Преглед на публикуваната в интернет информация относно списъците с категории служебна тайна показва, че еднакви по вид административни структури със сравними дейности прилагат режима на служебната тайна по напълно различен начин. Например Община Габрово е публикувала списък от 4 категории служебна тайна (<https://gabrovo.bg/bg/page/1263>), а близката до нея Община Трявна (<https://www.tryavna.bg/dostap-do-obshtestvena-informatsiya/spisak-na-kategoriite-informatsiya-podlezhashta-na-klasifikatsiya-kato-sluzhebna-tajna-za-obshtina-tryavna/>) е изредила 16 категории информация, която може да бъде служебна тайна. Между двете общини има съществено разминаване по отношение на категориите информация, която може да бъде класифицирана като служебна тайна. Видно е, че и *сега прилаганият режим на служебната тайна е неясен и води до различни тълкувания.*

Нещо повече, класифицирането на някои от посочените категории информация като служебна тайна се припокрива с други категории защитена информация, от което може да възникнат проблеми в практиката. Например в Община Трявна една от категориите служебна тайна е „личните данни на служителите на общинска администрация и поделенията ѝ...“, а в РЗИ Пловдив – „информация за личните данни от протоколите на заразените със СПИН“. Когато тези данни станат обект на класифициране, следва да бъде приложен срокът за защита, предвиден в чл.34, ал.1 от ЗЗКИ. Защитата на личните данни обаче не е ограничена със срок, докато лицето е живо, и може да бъде ограничена само в случай на надделяващ обществен интерес. Следователно след изтичане на срока по чл.34, ал.1 от ЗЗКИ при маркиране на документ, съдържащ такава информация, с гриф за сигурност „за служебно ползване“, се създават предпоставки за отпадане на режима на защита на данните и пропуски, грешки и нарушения на администрацията в тази връзка. Такива нарушения биха могли да доведат до нарушения на правата на субектите на данни съгласно Общия регламент за защита на данните (ОРЗД Регламент (ЕС) 2016/679, известен и като GDPR). От изложеното следва, че сега прилаганият режим на служебната тайна е неясен и води до риск от нееднакво или неправилно прилагане в администрацията, поради което е необходимо всякакви предложения за изменения и допълнения да бъдат внимателно и надлежно оценени и обосновани.

В много демократични държави категорията „служебна тайна“ не съществува. В нашето законодателство тя се явява като своеобразно „бланкетно“ ограничение на правото на достъп до информация, което се попълва чрез съдържанието на конкретните специални закони, които предвиждат категории информация, подлежаща на класифициране. Както останалите ограничения, и тя и следва да се тълкуват ограничително според чл. 41 от Конституцията, съгласно РКС № 7/1996 г.. Естеството на дейност на различните органи в системата на изпълнителната власт позволява разнообразна по характер информация в различни случаи да бъде защитена при установена необходимост чрез класифициране като служебна тайна. Следователно, всяко предложение за реформиране на сега съществуващата уредба, особено в посока удължаване на срока за защита на тази категория информация, е необходимо да се основава на конкретни проблеми, констатирани в практиката. Удължаването на срока за защита, без да е установена такава практическа необходимост, представлява неоправдано ограничаване на правото на информация на гражданите, гарантирано с Конституцията.

Предложение: Да отпадне целия текст на пар. 12, т. 1, предлагащ изменение на чл. 34, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ или да бъде надлежно обоснован..

5. Относно липсата на забрана в ЗЗКИ за класифициране на информация, съдържаща данни за престъпления, злоупотреби, корупция и нарушаване на основни човешки права

В ЗЗКИ липсва забрана за класифициране като държавна или служебна тайна на информация, съдържаща данни за престъпления, злоупотреби, корупция и нарушаване на основни човешки права. Това противоречи на принципите, заложен в Конституцията, и най-вече на принципите за върховенство на закона и правовата държава. В този тип държава не е допустимо информация за посегателства спрямо гражданите и техните права, както и спрямо общественото благо, да бъде превръщана в тайна в полза на извършителите на такива посегателства. Следователно властта да бъде класифицирана такава информация трябва да бъде законово ограничена, а правото на гражданите на достъп до нея - разширено.

Предложение: Предлагаме да бъде въведена разпоредба, забраняваща класифицирането като държавна или служебна тайна на информация, съдържаща данни за престъпления, злоупотреби, корупция и нарушаване на основни човешки права.

С уважение:

Изпълнителен директор на ПДИ: д-р Гергана Жулева

Александър Кашъмов, ръководител на правния екип на ПДИ

Стефан Ангелов, адвокат в правния екип на ПДИ